

KATTI-MATTI

Kissojen Katastrofiyhdistyksen jäsenlehti 1/2024

nro 204

JUHLAVUOSI
Kky 45 vuotta!
s.7

Millainen
on kissan
sosiaalinen
elämä s.9

TOIMITUS

Päätoimittaja

Virpi Koivula

Taitto

Tanja Käppi

Toimituskunta

Hallitus

Osoitteenmuutokset

sihteeri@kky-ry.fi

Aineisto seuraavaan lehteen 1.5.2025 mennessä osoitteeseen kattimatti@kky-ry.fi

Toimituksella on tarvittaessa oikeus aineiston käsittelyyn ja lyhentämiseen.

Jäsenrekisterin tietosuojaselostetta koskeviin kysymyksiin vastaa hallitus osoitteessa hallitus@kky-ry.fi

VUODEN 2025 KALENTERI ON NYT TILATTAVISSA!

Sisältää nimipäivät, liputuspäivät ja kuun vaiheet
Koko suljettuna A4, avattuna A3.

1 kpl 20 €

3 kpl 50 €

WWW.KKY-RY.FI/KAUPPA

Kuva: Jenni Ahola

Hallituksen tervehdys	5
Päätoimittajan palsta	6
KKY 45 vuotta	7
Asiantuntijan puheenvuoro	9
Ensikotien terveiset	14
Turuilla & toreilla	17
KKY-kissat maailmalla	20
Kattia Kanssa	25
Kunnalliset löytöeläinpaikat Pirkanmaalla	27
Kunnan- ja valvontaeläinlääkärit Pirkanmaalla	28

Hyvät KKY ry:n jäsenet

Alkuvuosi oli hoitorinkiläisille ja toimijoille haastava ja ajoittain raskas ja vaikea kissoilla todetun sieninfektion vuoksi. Toimitilalla jouduttiin tekemään mittavia karanteeni- ja erityisjärjestelyjä, muun muassa rakentamaan tilapäinen väliseinä karanteenitilan erottamiseksi muista tiloista. Kissojen hoitajat noudattivat esimerkiksi suunniteltuja karanteeni- ja eristysohjeita, ja lopulta sieni-Infektio saatiin kuriin ilman että se olisi päässyt leviämään. Lopuksi tehtiin vielä toimitilan täydellinen desinfiointi siten, että kissat olivat desinfiointityön ajan evakossa.

Hoitorinkiläiset ja toimijat eivät ehtineet vielä kunnolla palautua, kun edessä oli uusi haaste: uusilla kissatulokkailla todettiin kissaruttoa. Hallitus piti asiasta hätäkokouksen, ja jälleen olimme poikkeusoloissa. Taas hoitorinki ja toimijat osoittivat sinnikkyytensä. Tilanne saatiin hallintaan. Tämän jälkeen oli jälleen edessä toimitilan perusteellinen desinfiointi sekä ennen sitä kissojen evakko.

Hoitoringin ja toimijoiden jaksaminen on siis tänä vuonna ollut koetuksella. Toivottavasti loppuvuosi olisi kaikille helpompi!

Kiitos kissanystävälle kannustuksesta ja materiaalisestakin tuesta!

KKY:n hallituksen puolesta

Marko Kaitala
puheenjohtaja

VIELÄ VIRTAA

Meillä on juhlavuosi: 14.2.1979 perustettu KKY täytti kunniakkaat 45 vuotta. Juhlavuotta vietetään suurelta osin työn merkeissä, mutta taaksepäin katsominen on tässä tilanteessa luontaista.

Tampereen ja koko Suomen yhdistyskentässä olemme harvinainen toimija: olimme nimittäin ensimmäinen eläinsuojeluyhdistys, joka otti talteen pelkkiä kissoja, koska niiden tilanne oli kerta kaikkiaan katastrofaalinen. 1970-luvun lopussa kodittomia kissoja kulki vapaana Tampereen kaupunkialueella. Asenteet olivat kissavastaiset: toisaalta oltiin tyytyväisiä, kun hiiri- ja rottakanta pysyi kurissa, mutta mitään hoivaa ei kissoille annettu. Näitä asenteita muokkaamaan syntyi sinnikkään naisjoukon luotsaama yhdistys, joka jaksoi korostaa leikkauttamisen ja rokkottamisen ensisijaisuutta ja teki ruohonjuurityötä kodittomien hyväksi.

Kun toiminta luotiin ja sitä kehitettiin, syntyi ajatus myös tunnistemerkitä kissat ja rekisteröidä ne aikana, jolloin mikrosiruja ei ollut olemassaakaan. Kissalle tatuointi numero korvalehteen, ja yhdistys piti tatuointirekisteriä itse. Tämäkin toiminta oli uranuurtavaa. Sirut toivotettiin tosin tervetulleiksi, koska ajan mittaan tatuoinneista hävisi väri, mikä vaikeutti tunnistamista.

Eläinlääkäreidenkin tatuointipihdit alkoivat olla suunnitellut lähinnä EU-

lehmille, joiden korvien mittasuhteet aika lailla poikkesivat kissan korvista.

Toimenkuva muuttui radikaalisti 1990-luvun lopulla, jolloin löytökissat alkoi ottaa kunnallinen palveluntuottaja, ja KKY:n toiminta alkoi siirtyä populaatiokissoihin. Rinnalle nousi muita saman alan toimijoita. On voitu verkostoitua ja yhteistyössä ottaa talteen iso määrä ei-kenenkään kissoja, koska satapäisen populaation hoidossa yhden yksittäisen toimijan resurssit eivät pitkälle riitä. Vuonna 2013 yhdistys osti toimitilan Raholasta, ja kissojenhoidon käytänteet ovat sen myötä monella tapaa muuttuneet. Ensikodit ovat kuitenkin edelleen toiminnan toinen yhtä tärkeä kivijalka. Ja mikä tärkeintä: alansa vanhin "nestoriyhdistys" KKY jatkaa edelleen sinnikästä toimintaansa kissojen hyväksi!

Moni nyky toimijakin on miettinyt, miten yhdistys on aikanaan saanut alkunsa. Tässä numerossa julkaistaan perustajajäsen Terttu Kanervon kirjoittama lyhyt historiikki yhdistyksen alkutalpaaleesta. Sitä lukiessa tajuaa, että silloin on toimittu miltei eri maailmassa. Kissarakkaiden ihmisiä kuitenkin löytyi saattamaan kissatyö alulle, ja siksi nyt ollaan tässä. Kunnia heille ja kunnia nykyisille toimijoille, jotka puurtavat tämän loputtoman työn parissa.

Virpi Koivula
päätoimittaja

Miten kaikki alkoi

KKY:n toimintaa on viiden vuoden väleihin juhlittu, ja 14.2.2024 KKY täytti 45 vuotta eli on tukevasti keski-ikäinen! Juhlatilaisuuksissa suosittu juhlapuhuja on ollut yhdistyksen perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja Terttu Kanervo. Tässä on Tertulta saatu 35-vuotisjuhlakirjoitus, joka on mainio yhteenveto yhdistyksen alkumetreistä. Julkaisemme sen kokonaan.

Perustaminen ja toiminnan alkuajat

Kutsuin yhdistyksen perustavan kokouksen koolle ystävänpäivänä 14.2.1979. Kokous pidettiin kotonani Peltolammilla. Tilaisuuteen osallistui 15-20 henkilöä. Perustamisvuoden alussa jäsenmäärä käsitti 25 henkilöä, mutta kasvoi nopeasti yli 50:een.

Kissojen Katastrofirahasto

Rekisteröimätön Katastrofirahasto oli toiminut jo 5 vuotta ennen perustavaa kokousta. Nimen Katastrofirahasto perimme Suomen Rotukissayhdistykseltä, jonka kannatusjäsenenä olin 60-luvun lopulla. Heidän rahastonsa korvasi minulle muutaman löytökissan leikkauttamisen. Myöhemmin tämä rahasto korvasi vain jäsenten kissojen kuluja. Sen johdosta osallistuin Tampereen koe-eläinten suojelu ry:n perustavaan kokoukseen, ja siellä tutustuin muihin kissaihmiisiin. Tämä yhdistys alkoi järjestää kirpputori-

myyjäisiä varojen keräämiseksi. Myös me kissaihmiset osallistuimme niihin ja saimme osan tuotosta kissoille leikkauksikuluja varten.

Koe-eläinten suojelun ehdotuksesta me kissaihmiset aloimme suunnitella oman yhdistyksen perustamista, kun "kissaosasto" kasvoi pääyhdistystä suuremmaksi.

Laadin perustettavalle yhdistykselle sopimuskirjan eli säännöt Leena Koukkarin ystävällisellä avustuksella. Leena oli silloin Koe-eläinten suojelu ry:n puheenjohtaja. Säännöt allekirjoitettiin perustavassa kokouksessa. Allekirjoittajina toimivat lisäksi edesmennyt Kaija Nyysölä ja Päivi Naumanen. Sen jälkeen ne lähetettiin Patentti- ja rekisterihallitukseen hyväksyttäväksi.

Uusi rekisteröity yhdistys

Kourallinen innokkaita kissaihmiisiä alkoi ottaa kissoja hoidettavaksi kotiinsa. Osa oli ottanut niitä jo rahaston aikana. Rahaa yhdistyksellä ei ollut, joten kulutimme kissoihin omia varojamme. Rahaston aikana olimme keränneet kissoja Lakialassa sijaitseviin tiloihin, jotka oli vuokrattu Vormistolta. Paikan vuokra sähkölämmityksineen oli liian kallis vastaperustetulle, varattomalle yhdistykselle, joten siitä luovuttiin.

Halusimme pitää yhteyttä jäsenistöömme, joten ehdotin jäsenlehden perustamista. Järjestimme kilpailun lehden nimestä. Nimeksi tuli Katti-Matti. Se on ilmestynyt vuodesta 1980 alkaen kolmasti vuodessa paitsi muutamana vuonna neljästi.

Alussa leikatut kissat luovutettiin ve-loituksetta, koska silloin kukaan ei maksanut kissasta mitään. Kissoja piti kuitenkin saada eteenpäin. Vähitellen leikattuja aikuisia kissoja alettiin arvostaa. Päätimmekin hallituksessa ruveta veloittamaan suojamaksua leikatuista kissoista. Pennut sijoitimme leikkauttamisvelvoitteella.

Kasvavan jäsenistön maksamat vuosimaksut ja leikatuista kissoista saamamme korvaukset helpottivat hiukan tiukkaa rahatilannettamme. Edelleen maksoimme kuitenkin puhelinkulut, bensat, kissanhiekan ja ruoat omasta rahapussista.

Kaupunkilehti Tamperelaisessa oli siihen aikaan Agentin palsta, jossa oli mahdollisuus ilmoittaa löydetyistä ja kadotetuista kissoista ve-loituksetta. Se oli meille suuri apu. Laihoja, takkuisia ja sairaita kissojahan löytyi eri puolilta kaupunkia. Kukaan muu ei ottanut vastuuta niistä. Loputon työsarka on jatkunut näihin päiviin saakka. Toiminta-alue on laajentunut alkuvuosien kaupunginosista ympäristökuntineen koskemaan koko Pirkanmaata.

Terttu Kanervo
yhdistyksen perustaja

Perustajajäsenen Tervehdys

Ystävällinen tervehdykseni ja kiitokseni teille kaikille, jotka toimitte aktiivisesti yhdistyksessä kissojen hyväksi sekä kaikille jäsenillemme, sillä te olette erittäin tärkeitä kannattamalla työtämme kissojen hyvinvoinnin edistämässä.

Hyvää jatkoa tälle työlle!

Terveisin Terttu Kanervo
KKY:n perustajajäsen

ASiantuntijan PUHEENVUORO

Kissan sosiaalinen elämä

Kissojen alkuperän ja perinnöllisten ominaisuuksien tunteminen auttaa meitä ihmisiä ymmärtämään, miten kissamme kokevat ja tuntevat, sekä reagoivat arkielämämme eri tilanteisiin.

Kissojen tunne-elämässä hajuilla on todella suuri painoarvo ja niiden avulla viestittäminen on hyvin keskeisessä asemassa kissojemme arjessa.

Muutkin aistit ovat tärkeitä, mutta tulevat vasta hajuaistin jälkeen. Hajuilla viestittäminen, sekä hajuviestien lukeminen on hyvin keskeisessä asemassa ja roolissa myös tutustumisessa, tunnistamisessa, sekä sosiaalisissa kanssakäymisissä kissoilla.

Ihmisellä onkin tärkeässä asemassa kissan ele-, sekä kehonkielen ja käyttäytymisen tunteminen kissayksilöön tutustumisessa, sekä tämän sosiaalisuuden arvioimisessa.

Onko kissa sosiaalinen eläinlaji?

Kesykissojemme Afrikkalaiset esi-isät ovat pääasiassa yksin eläjiä, eivätkä ole luonnollisessa tilassa sosiaalinen eläinlaji.

Kissojen, kuin muidenkin eläinlajien evoluutiossa luonnonvalinta on suosinut sellaisia yksilöitä ja ominaisuuksia, joissa kissa pystyy parhaiten

sopeutumaan ja mukautumaan elinympäristöönsä. Tässä hyvänä esimerkkinä ovat kesykissojemme esi-isät, viljavarastokissat, jotka kokivat omat lähisukulaiset vähiten häiritseväksi, jolloin niiden läsnäolo ei haitannut ja kissat pystyivät muodostamaan samoihin elinympäristöihin pieniä sukulaisryhmiä.

Villikissoilla ravintoa on voinut olla tarjolla runsaastikin, muttei rajoittamasti, jonka vuoksi luonnonvalinta on suosinut kissoilla geeninä voida tunnistaa lähisukulainen herkän hajuaistin avulla toisen ominaisuudesta. Kissat pystyvät tunnistamaan hajusta mm. kuinka paljon eräät immuunijärjestelmään liittyvät geenit muistuttavat niiden omia.

Luonnonvalinta saikin aikaan sen, että kissat saattoivat alkaa elämään lähimpien sukulaisten, kuten emo-tytär-yhdistelmien ja pentusisaruksien parissa, sekä toimimaan yhteistyössä esimerkiksi pentujen hoidossa.

Kesykissallamme on geneettisiä eroja suhtautumisessa lajitovereihin eli muihin kissoihin.

Osa on sosiaalisempia saman lajin edustajia kohtaan, kun taas puolestaan osa voi olla hyvinkin varauksellisia muita kuin lähisukulaisia kohtaan. Tämä osoittaaakin, että kissa on

siis vain osittain sosiaalinen eläinlaji ja sosiaalisuus on aina yksilöllistä, sekä suhde jokaiseen eläimeen luodaan erikseen! Kissan sosiaalisuus eroaakin monilta osin muista eläinlajeista, kuten toisesta yleisimmästä lemmikkieläimestämme koirasta.

Matka villikissanpennusta pentumaiseksi aikuiseksi

Muinaiseen villikissanpennueeseen on aikanaan syntynyt pentuja, joilla satunnaisen mutaation seurauksena aivot ovat jääneet osittain pennun tasolle, joka vaikuttaa heidän käyttäytymiseen ja kokemusmaailmaan. Tätä osittaista pennun tasolle jäämistä kutsutaan Neoteniaksi.

Monet tuntemukset ja käyttäytymiset villikissa esi-isiltä ovat säilyneet kesykissoillemme saakka, mutta esimerkiksi luottamus saman lajiin on jäänyt joiltain osin pennun tasolle.

Luonnossa tämä ominaisuus harvoin periytyisi, sillä se ei olisi eläinlajille millään tavalla hyödyllinen luonnossa menestymisen kannalta. Kesykisillä tämä ominaisuus on säilynyt helpommin, sillä ympäristö ja olosuhteet ihmisen kanssa eläessä ovat suosineet pennun tasolle jäämistä.

Neoteenisuus on siis säilynyt kesykissoillamme siitä syystä, että ihmistä on kiehtonut lapsenomaisen käyttäytyminen, lapsenomaisen ja hellyttävän ulkonäön lisäksi.

Kesykissoilla mutaation suosion, eli ominaisuuden periytyminen ja aivo-

jen pennun asteelle jäämistä osoittaa esimerkiksi se, miten aikuisetkin kissastävykset voivat käyttää tervehdymiseen samaa eleitä, mitä heidän esi-isänsä käyttävät ainoastaan pennun tervehtiessä emoa. Tässä eleessä häntä on pystysuorassa asennossa ja hännänpää kaartuu pienelle mutkalle, sekä kissa saattaa ystävällisesti äänellä purisemalla.

Neoteenisuuden omaava kissa voi käyttäytyä myös ihmistä tai toisen lajista kohtaan samalla tavalla kuin heidän esi-isänsä pentuna emoonsa, kuten ihmistä vasten leipominen, joka vastaa pennun imemistä emon nisältä, tai ihmisen tervehtiminen häntä pystyssä pienesti puristen.

Kesykissat ovat domestikoituneita, eli niiden pakoetäisyys on lyhentynyt heidän esi-isänsä verrattuna, mutta nekin saattavat pelätä ihmistä, mikäli heillä ei ole tarpeeksi myönteisiä kokemuksia ihmisestä. Kissamme ovat lajinomaisesti myös saaliseläimiä, jonka vuoksi heilläkin on pakoetäisyys. Domestikoituminen eli pakoetäisyyden lyhentymisen tarkoittaa etäisyyttä kissan kokemaan uhkaan, ennen kuin pelko vie voiton.

Kissan luottamuksen rakentuminen

Luottamus saman tai toisen lajiseen eläimeen rakentuu kestäväksi ainoastaan, mikäli pennulla on tarpeeksi myönteisiä kokemuksia tämän sosiaalisenherkkyyskauden ajalta, useimmista yksilöistä. Herkkyyskausi alkaa pennun ollessa noin kahden viikon ikäinen ja herkkyyskausi alkaa hiipuen loppumaan noin 7vk ikäisenä, jolloin kissat alkavat syömään kiinteää ravintoa. Herkkyyskauden loppuminen samaan aikaan kiinteän ravinnon syömisen alkamisen kanssa on taan-

nut esi-isille luonnollisesti sen etteivät ne sosiaalistu saaliseläimiin.

Tämän aikaikkunan aikana kissalle muodostuu loppuelämän kestävä mielikuva siitä, keiden kanssa voi olla sosiaalisesti tekemisissä ja mihin eläinlajeihin voi lähteä tutustumaan aikuisena. Omaksuttavien lajien määrällä ei ole rajaa, eikä ne ole pois toiselta eläinlajilta, sekä emon suhtautumisella eläinlajin edustajiin on suuri merkitys.

Myöhemmällä iällä kissa tunnistaa tutut eläinlajit eläinlajin ominaisuuksista, mutta jokaiseen uuteen tuttavuuteen tulee silti tutustuttaa rauhassa hajujen vaihdon avulla, sillä jokainen uusi tuttavuus on kuitenkin yksilöllinen, vaikka yleisesti eläinlajista olisi hyviä kokemuksia. Tämä tarkoittaa siis käytännössä sitä, ettei jokainen uusi ihmis- tai vaikka koiratuttavuus ole automaattisesti ystävä, vaikka herkkyyskauden hyviä kokemuksia olisi kissalla paljon. Yleensä herkkyyskauden aikaikkunan ulkopuolelle jäävät eläinlajit ovat joko

Anna minulle nyt tilaa! Kuva Jonna Niva

saaliita, vaarallisia uhkia tai merkityksettömiä, riippuen eläinlajista.

Kissan aikuisiälläkin totuttaminen ja opettaminen ihmisen tai muiden eläinlajien läsnäoloon on mahdollista, muttei välttämättä saavuta yhtä vahvaa luottamusta kuin pentuiän herkkyysskautena saavutettu.

On tärkeää muistaa, että selvittämätön ja hoitamaton terveyshaaste on usein isoimpia vaikuttavimpia tekijöitä ja haasteita ihmiseen totuttamisessa, eli kissa on tärkeää tutkituttaa laajasti, sekä saavuttaa hoitotasapaino, varsinkin mikäli tuntuu ettei ihmiseen totuttaminen lähde sujumaan kärsivällisestä etenemisestä huolimatta.

Kissan sosiaalisuuden rakentuminen

Kissan sosiaalistuminen itsessään ei ole joko tai, vaan yhteisen ajan määrä sosiaalistumisen herkkyysskaudella määrittää luottaako kissa eläinlajiin täysin vai osittain.

Tutkitulla tiedolla on voitu osoittaa, että n. tunti päivässä yhdessä oloa riittää saavuttamaan täyden luottamuksen, yhdessä olon ei tarvitse olla aina fyysistä koskemista, vaan se voi muodostua myös läsnäolosta, ruokailusta, leikkimisestä ja muista arjen asioista. Yhdessä olon tulee kuitenkin tukea turvallisuuden tunnetta ja hyvää mielentilaa, niin pennuille kuin emolle.

Eli pelkoa, stressin syntymistä ja muuta epämukavuutta tulee välttää ja ennakoita näissä tilanteissa.

On jonkin verran näyttöä siitä, että vähäisemmällä sosiaalistamisella ja herkkyysskauden kokemuksilla varustettu pentu kiintyy ihmisiin tai muihin toisen lajiin eläimiin, mutta tutustuminen kestää yleensä kauemmin ja vaatii ihmiseltä kärsivällisyyttä, sekä osaamista kissojen tunnetilojen ja elekielen lukemisessa.

Kissat, jotka viettävät vieraiden kyläilyn ajan piilossa, ovat todennäköisesti saaneet sosiaalisia kokemuksia pentuna vain vähän, lyhyempiä hetkiä tai yhden ihmisen toimesta.

Aremman kissan luottamuksen saavuttaminen

Vaikka kissalla ei olisikaan kokemuspankissaan riittävästi hyviä sosiaalistumisen herkkyysskauden kokemuksia ja tämä olisikin arka ihmisiä kohtaan, voidaan hyvää suhdetta ja luottamusta ihmiseen lähteä rakentamaan monin eri tavoin.

Ennen erilaisten suhteen luomisen keinojen käyttöönottoa, tulee ensin varmistaa, ettei kissalla ole mahdollisia terveyshaasteita, jotka vaikuttavat tai jopa estävät ihmiseen, toiseen eläinlajiin tai lajitoveriin hyvän suhteen luomisen. Terveyttä ja mahdollisen kipukäyttäytymisen esiintyvyyttä

on hyvä tarkastella myös koko tutustumisen ja suhteen luomisen ajan, jotta siihen on mahdollista reagoida mahdollisimman ajoissa.

Aran kissan luottamuksen saavuttamisessa ja rakentamisessa tärkeimpänä lähtökohdانا on kissan ele- ja kehonkielen, sekä käyttäytymisen tunnistaminen, tulkitseminen ja ymmärtäminen. Näiden avulla osaamme antaa aremmalle kissalle tilaa tilanteissa ja ympäristöissä, joissa kissa kokee tilanteen epämukavaksi. Tilan antaminen liian kuormittavissa ja epämukavissa tilanteissa antaa luottamuksen rakentumiselle paremmat lähtökohdat.

Tilan antamisen lisäksi voimme lähteä yhdistämään mielihyvääkokemuksia erilaisiin tilanteisiin, kuten ihmisen läsnäoloon, kuljetuskoppaan liittyviin tilanteisiin (kuljetuskoppaan meneminen, matkustaminen), jolloin kissalle lähtee vahvistumaan parempi mielikuva näihin tilanteisiin liittyvistä asioista.

Mielihyvä kokemuksia tuottavia asioita, joita voidaan kokeilla kissayksilölle on paljon, kuten esimerkiksi ruoka, leikkiminen, saalistuskäyttäytyminen ja ruuan hankinta, lajitoveri (johon kissalla on hyvä suhde) ja myöhemmin ehkä kosketus kuten rapsutukset. Näitä mielihyvää tuottavia asioita voidaan lähteä yhdistämään hyvin pienissä osissa esimerkiksi kuljetuskopan läsnäoloon, sinne menemiseen, luukun kiinni laittamiseen ja sillä liikkumiseen ensin, vaikka sisätiloissa, tai ihmisen läsnäoloon samassa tilassa, sekä muihin erilaisiin tilanteisiin, joissa haluamme kasvattaa aremman kissan luottamusta. Mielihyvääkokemuksien yhdistäminen kissan tulevaisuudessa kohtaamiin asioihin, tilanteisiin ja ympäristöihin jo ennalta, sujuvoittaa näitä tilanteita silloin kun ne ovat ajankohtaisia. Asioihin totuttelemisen ja hyvien

mielikuvien luominen tulevaisuuden varalta ennaltaehkäisee tilanteissa liiallista stressin muodostumista ja näin onkin kissan hyvinvoinnin kannalta kestävämpää. Näiden syiden vuoksi näitä kannattaakin alkaa toteuttamaan pienissä osissa vähitellen heti alusta alkaen.

Hyvää suhdetta ja luottamusta voidaan rakentaa arallekin kissalle tarjoamalla kissalle aktivoitua ja kouluttamista. Kouluttaminen ei tarvitse olla isoa tai mahtipontista, vaan pikemminkin pienetkin yhdessä opeteltavat asiat luovat yhtenäistä sidettä ja hyvää mielikuvaa, sekä odotusarvoja ihmisestä.

Ja itseasiassa, me opetammekin kissojamme joka päivä ja joskus täysin tiedostamattamme omalla käyttäytymisellämme ja toimintatavoillamme.

Sosiaalisen median alustoilla, instagramissa ja tiktokissa olen jakanut yritykseni @Animal.active tilillä ohjevideoita aremmankin kissan opettamiseen, kuten käsikohdennus tehtävän opettelusta.

Teksti ja kuvat: Jenni Yli-Tainio, Animal active

Kissojen käyttäytymiseen ja -kouluttamiseen erikoistunut eläintenkouluttaja AT ja EAT-ongelmakäytös Kotisivut: www.animal-active.webnode.fi
Seuraa meitä somessa: Facebook, Instagram, Youtube & Tiktok
@Animal.active

Juttusarja jatkuu seuraavassa lehdessä. Aiheina silloin kissojen tutustuttaminen toisiinsa tai muihin eläinlajeihin, kissayhteisöt ja kissojen yksilösosiaaliset hetket

Tiesitkö?

Hellyysaggressio kissalla on usein johtuvaa kissan tunteiden ristiriidasta, joka voi syntyä esimerkiksi tilanteissa, joissa kissa haluaisi olla sosiaalinen ihmisen kanssa, muttei täysin luota tähän eläinlajiin. Tällöin kissa voi lähestyä ihmistä itse, antaa koskea ja silittää, mutta nopeasti alkaakin käyttäytymään aggressiivisesti.

Näissäkin tilanteissa on kuitenkin yleensä nähtävillä useampiakin elekielen muutoksia, joista ristiriitainen tai muuttunut tunnetila voidaan havainnoida.

Meidän ensikoti

Olemme olleet ensikotina KKY:llä nyt viimeiset nelisen vuotta. Alun perin lähdimme mukaan toimintaan ajatuksella, että olemme mukana vain hetken, mutta toiminta vei nopeasti mukanaan. Pisin aika ilman ensikotikissoja on ollut varmaan kuluneiden vuosien aikana kolmisen viikkoa.

Perheeseemme kuuluu minä Anne, puolisoni Santeri ja tyttäreni Minttu 13.v sekä perheemme kolme omaa kissaa Tökö, Nuppu ja Miro. Toimimme pääasiassa emojen, pentujen sekä nuorten kissojen ensikotina, sillä omat kissamme ottavat parhaiten vastaan laumaansa nuorempia osa-

puolia. Meidän kauttamme on kulkenut noin 20 kissaa, joista suurin osa on ollut pentuja ja niiden emoja. Osa pennuista on syntynyt meillä kotioloissa ja osa on loukuttettu eri populaatioista – yhteistä kuitenkin kaikille kissoille on se, että jokainen on saanut rajattomasti rakkautta, huolenpitoa sekä myös hyvät eväät normaalin kotikissan elämään.

Vaikka käymmekin koko perhe töissä ja koulussa, pyörii meidän elämämme paljon kissojen ympärillä. Mieheni tekee pääasiassa töitä etänä, jonka vuoksi tiineiden emojen tarkkailu onnistuu myös työpäivien aikana. Oma

työni mahdollistaa kissojen viennin tarvittaessa nopeastikin eläinlääkäriin ja tarpeen mukaan voin lähteä esimerkiksi doulan työhön emokissalle – jos tilanne niin vaatii. Tyttäreni on isossa roolissa pentujen sekä emojen sosialisoinnissa, sillä hänellä riittää kärsivällisyys houkutella arat kissat luokseen ja taas toisaalta hän jaksaa myös leikittää ja käsitellä pentuja loputtomasti. Näiden eväiden avulla on jokainen pentu ollut luovutusiän koittaessa rohkea ja luottavainen muuttaessaan omaan kotiinsa. Ensikotina oleminen on ollut yhdistävä tekijä koko meidän perheellemme – on aina mielettömän hieno seurata aran kissan kesyyntymistä ja pentujen kasvamista. Rankan työpäivän jälkeen on ihana rauhoittua bonuskis-

sojen viereen. Surua, sairastumisia ja ripulirallia on mahtunut näihin vuosiin myös mukaan – mutta jokainen terveeksi hoidettu kesyyntynyt kissa, joka on löytänyt oman kodin, on ollut suuri ilon aihe koko perheelle. Näitä jokaista muistellaan edelleen ja onneksi myös näiden uudet kodit pitävät meihin edelleen yhteyttä kuulumisten muodossa.

Rosa-kissan perhe

Viimeisimpänä emokissana meille saapui Rosa, joka synnytti hieman äitienpäivän jälkeen meillä tyttären valvonnassa kaksi tervettä pentua – Nemon ja Dorin. Rosalle synnytys oli rankka ja pääsimme auttamaan emoa leikkaamalla napanuorat pennuilta, sillä hän ei itse työtä jaksanut enää hoitaa. Puhdistimme myös pennut ja autoimme mamman rinnalle, jotta Rosa sai levätä rankan urakkansa jälkeen.

Pennut kasvoivatkin hyvällä vauhdilla ja Rosa kesyyntyi pentujen mukana niin, että ruokailunsa aikana Rosaa sai myös silitellä. Pennuista Nemo oli suuri seikkailija heti, kun pienet tassut alkoivat kantaa, ja hän karkaili kopastaan hyvinkin aktiivisesti. Vaikka pentuhuoneesta pyrimme aina tukkimaan mahdolliset kolot ja raot, niin Nemo löysi silti aina paikan, jota emme huomioineet. Tästä syytä joka päivä jouduimme leikkimään ”Nemoa etsimässä” leikkiä, sillä poika onnistui jemmaamaan itsensä aina piiloon. Ja itsenäisenä pikkukisuna, hän ei Rosan huolestuneisiin maukumisiin reagoi. Emo sai huudella turhaan poikaa kotiin monet illat, kunnes ihmiset tulivat palauttamaan pojan kotiin. Nemon veli Dori sen sijaan oli äidin poika – hän viihtyi Rosan kainalossa ja vaikka suhtautui ihmisiin tuttavallisesti, niin silti ei äidin läheisyydestä koskaan lähtenyt kauaksi.

Pentujen kasvaessa Rosan terveys-
huolet kuitenkin alkoivat painaa. Rosa
laihtui, vähensi liikkumistaan ja alkoi
pissailla hassuihin paikkoihin. Aiem-
min sisäsiisti kissa, joka suhtautui ih-
misiin ystävällisesti, alkoi vältellä kos-
ketusta ja ei löytänyt vessaan. Tilanne
ei selvästikään ollut enää normaali.
Kävimme monta kertaa Rosan kans-
sa eläinlääkärissä, mutta oikeaa syytä
ongelmille ei meinannut löytyä. Rosa
hoiti pennut hyvin, eikä päästänyt nii-
tä silmistään, mutta mamman olo oli
selkeästi kurja, eivätkä kipulääkkeet
helpottaneet oloa kuin hetkellisesti.
Lopulta syy kivuille selvisi: Rosalla oli
paha nivelriikko, jota aloitettiin hoita-
maan – valitettavasti ilman vastetta.
Viimeisimmällä eläinlääkärikäynnillä
Rosalta löydettiin iso nisäkasvain,
jonka vuoksi Rosan matka päättyi tä-
hän, ja hänen rakkaat pentunsa jäivät
orvoiksi ollessaan vasta kymmenen
viikkoa vanhoja.

Nemo ja Dori

Pennut sulautuivat kuitenkin uuteen
elämään ilman äitiä nopeasti ja saivat
omista kissoistamme hyvät kasvatti-
vanhemmat – etenkin meidän nuori-
kot Miro ja Tökö ottivat pennut tassu-
jensa suojaan. Tökö vastaa pentujen
kanssa leikkimisestä, kun Miro taas
huolehtii siitä, että pennut ovat koko
ajan hänen silmiensä alla. Vanhempi
kissamme Nuppu sen sijaan ojentaa
pentuja äidillisen lempeästi – Nupun
kanssa pennut saavat nukkua päivä-
unensa, mutta riehua ei hänen ääres-
sään saa, tai tulee nopeasti murahdus
ja käsky painua riehumaan muualle.

Tällä hetkellä kirjoitellessani Nemo
ja Dori lähestyvät luovutusikänsä ja
ovat jo melkein valmiita uusiin kotei-
hinsa, kunhan saavuttavat riittävän
painon, jotta pääsevät kastraatioon.
Arki vauvojen kanssa on tippuneita
maljakoita ja tasaista kilinää sekä ko-

linaa – näitä kahta vauhtihirmua ei
pysäytä mikään. Onneksi vauvat ovat
saaneet omien kissojemme kanssa
vuorokausirytmistä kiinni, joten mo-
lemmat nukkuvat yönsä rauhallisesti
ja alkavat päivän riehumiset vasta aa-
mukuuden aikoihin.. Kaiken riehumi-
sen ja pienten pentujen tuhojen jäljet
kuitenkin aina unohtaa, kun pikkui-
set iltasella kaivautuvat peiton alle
nukkumaan. Molemmat pojat ovat
kunnon sylivauvoja, jotka rakastavat
rauhallisia rapsutteluhetkiä sekä sili-
tyksiä. He kehräävät heti kun pääse-
vät syliin ja viihtyisivät siinä varmaan
ikuisuuden.

Luopuminen

Ehkä suurin hankaluus ensikotina toi-
mimisessa onkin luopumisen tuska.
Kun pääset seuraamaan pikkuisten
syntymisen ihmeen, silmien avautu-
misen, ensiaskeleet ja koko sen ih-
meen, miten pieni kissa kehittyy kohti
aikuisuutta, niin jokaisesta pikkuisesta
tulee meille perheenjäseniä. Jokai-
nen pentu on oma persoonansa, jolla
on omat lempilelut, lempipaikat sekä
omat viehättävät tapansa. On aina
vaikeaa etsiä lukuisista kotiehdok-
kaista juuri kyseiselle pennulle sitä
omaa perhettä, jonka kanssa pikkui-
nen saisi viettää koko loppuelämänsä.
Kuitenkin myös se onni, joka uu-
den kissan omistajan kasvoilta aina
hehkuu, kun he hakevat kissansa
kotiin, on aina palkitsevaa, vaikkakin
jokainen lähtö tuottaa koko perheel-
lä kyyneleet silmäkulmiin. Ikävä noi-
ta pikku tuholaisia tulee aina ja talo
tuntuu aina tyhjältä, kun viimeisetkin
pikkutassut ovat poistuneet taas uu-
siin koteihinsa.

Teksti ja kuvat Anne Saarinen

TURUILLA & TOREILLA

Toukukuussa pidettiin vuoden
ensimmäiset Avoimet ovat ja
osallistuttiin Raholan pihakirp-
pikseen. Kuvat Pyry

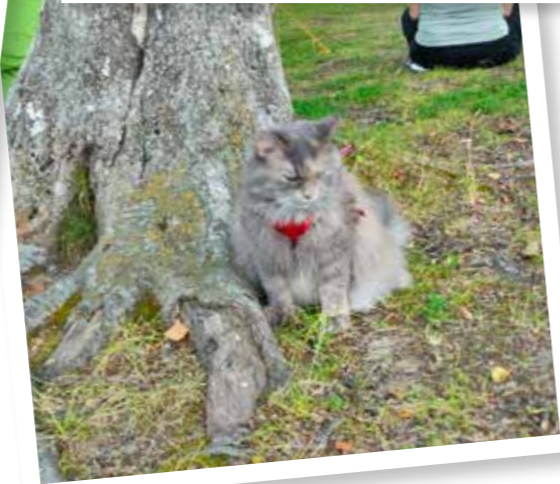
Knuutilan syysmarkkinoilla
mukana oli pieni Therian-kissa.
Kuva Satu

yhteistyössä:

Pispala Folkissa 4.8. telttamme lähellä päivysti kukas muu kuin Hukka-Mirri. Pöydässä poikkesi myös kuuluisia vieraita, jotka antoivat tuotteisiimme nimmarit tulevaa huutokauppaa varten. Kuvat Jenni ja Satu

Puistofiestassa 4.8. oli vetonaulana hiekkiksen tyhjennys. Tietyssä ajassa piti kauhoa pellettien seasta 3d-tulostettuja muovisia kakkapöttylöitä, ja palkinto odotti. Aikuisetkin innostuivat koettamaan onneaan. Kuvat Hanna

Helmikuussa pidimme pop up-kahvilaa Kumppanuustalo Arttelissa. Kuva Pinja

Elokuussa yhdistystä esiteltiin Turtolan Funpetissä Kuva Päivi

TUE TYÖTÄMME

Lahjoittaminen ja testamentti

KKY:tä tuet rahallisesti jo maksamalla jäsenmaksusi. Voit myös auttaa lahjoittamalla lahjoitustilillemme **FI93 5730 0820 3289 34** tai **MobilePay 67708**.

Hätätilanteessa olemme somevetoomuksella saaneet kokoon ison osan tarvittavista kuluista. Kiitos teille, lahjoittajat!

Kissoja voi myös muistaa testamentissaan. Parhaiten testamentin teko onnistuu asianajajan avustuksella varsinkin, jos määräämiäsi lahjoituskohteita on useita. Nettisivuillamme on tarkemmat ohjeet testamentin teosta ja tulostettava testamenttimalli. Löydät ne osoitteesta <https://kky-ry.fi/auta-meita-auttamaan/tee-testamentti/>.

Lahjoitus- ja testamenttiasioissa voit myös olla yhteydessä puheenjohtajaan **p.044 747 5500**.

KKY-kauppa

Shoppaile kissojen hyväksi! Löydät netti-kaupan osoitteesta www.kky-ry.fi/kauppa/.

Kaupan valikoima uudistuu jatkuvasti. Sieltä löydät kissalle ja kissaihmiselle lahjaksi sopivia uniikkeja käsitöitä, mm. lämpimiä kudonnaisia ja kissanmintulla haudutettuja kissanpetejä sekä kissaheijastimia, kangaskasseja, koruja ja aina loppuvuodesta seuraavan vuoden seinäkalenterin.

Vuosia täyttävälle, jolla on jo kaikkea, sopii lahjaksi eettinen lahjakortti eli aiheeton lahja. Valittavana on erilaisia ja -hintaisia vaihtoehtoja. Tilattuasi lahjan lähetämme sinulle postitse käsintehtyyn yksilölliseen kortin, johon voit halutessasi lisätä omat terveisesi lahjan saajalle.

Niki - Sisustajakissa

Ne ketkä ovat seuranneet Facebookissa KKY-kissojen tarinoita, varmaan jo tuntevatkin meidän Nikin, sisustajakissan. Olin keväällä 2001 ottanut KKY:ltä kaksi reipasta poikaa, Eetun ja Vallun ja huomannut että tarinat hulluista rescue-kissoista ei oikein pidä paikkansa vaan pojista kehkeytyi oikein hienot nuoret miehet. Kun pojat olivat niin helppoja tapauksia, uskalsin ajatella jo kolmatta kissaa.

Keväällä 2023, sitten uskaltauduin ottamaan pikkuveljen KKY:ltä poikien iloksi. Uusi tulokas, Niki, hurmasi minut ensin hienolla värityksellään ja kotiin tultuaan todella rohkealla käytöksellään. Itse asiassa siinä en-

simmäisessä katseessa KKY:llä oli joku viesti – ota minut, ei tule aika pitkäksi. Kotona Niki tuli katsomaan isoja poikia jo toisena iltana ja seuraavana päivänä syötiin jo samasta kupista ja tungettiin sänkyyn minun viereen nukkumaan. Koska kaikki kissani ovat saaneet nimensä ystäväni mukaan, urhoollinen pikkukissa oli automaattisesti Niki, ukrainalaisen kaverini Nikolain mukaan, joka kaatui vapaan Ukrainan puolesta hieman ennen kuin Niki tuli meille.

Kohtuullisen nopeasti minulle selvisi, että uusi tulokas ei todella olekaan mikään normikissa. Ensin kannettiin kaikenlaisia tavaroita minulle sän-

kyyn, leluja, sukkia, tohveli (vain yksi) ja kaiken huippuna baseball pallo! Pallo on sen verran iso ja painava, että en vielä kukaan käsitä miten Niki sen sänkyyn toi.

Niki kanteli niin paljon kaikenlaisia tavaroita, että aloin epäilemään vakavasti, että suvussa on ainakin yksi labradorinnoutaja, eikä kovin kaukanaakaan historiassa. Ymmärrän, että kissat kantelee sukkia ja leluja, mutta pyyhkeitä ja jopa kissanpetikin siirrettiin uuteen paikkaan.

Seuraava vaihe oli kleptomania: voitte kuvitella mikä urakka on etsiä autonavaimia omakotitalosta kun kissa on ne johonkin jemmannot. Huomasin hiljalleen, että kynät alkavat kadota ja aluksi epäilin, että olen itse niitä unohtanut töiden jälkeen ympäri huushollia, kunnes näin Nikin hipsivän kynä suussa jonnekin. Pitkien etsintöjen jälkeen kynäkätö löytyi eteisen kenkähyllyn takaa ja opin laittamaan kynät hommien jälkeen laa-

tikkoon.

Kynien ja avainten kadotessa laatikkoon, nuori kleptomaanikissa paransi vaan vauhtiaan. Katsoin silmät ympyriäisinä kun Niki otti seinällä olevan koristelautasen kauniisti hampaisiinsa ja lähti kantamaan sitä jonnekin. Lautasten kohdalla täytyy kyllä huomauttaa, että ne ovat tunnetun eestiläisen taiteilijan tekemiä eli Nikillä on kyllä hyvä maku. Lautaset kiinnitettiin lujemmin seinälle ja Nikin mielenkiinto siirtyi taas sisustuspuolelle. Kissanpeti terassilla oli väärässä paikassa ja se siirrettiin pikimmiten uuteen paikkaan ja tätä toistettiin siten monta kertaa. Isot pojat seurasivat touhua suurella mielenkiinnolla, mutta antoivat täyden taiteellisen vapauden Nikille.

Talven tullen Niki keskitti sisustustarmonsa vaatehuoneeseen ja oli selvästi tarkkaillut isoveljiä, jotka käyttivät kissojen kantolaukkuja nukkumapaikkanaan. Koitti päivä, että

Nikikin meni laukkuun nukkumaan, mutta eihän se sellaisenaan sisustuskissalle kelvannut vaan pehmusteet lensivät laukusta pihalle. Tästä alkoi pitkäaikainen "peitot ulos/peitot sisälle" -leikki ja lopuksi Niki hermostui minuun niin, että kanto pehmusteet kylpyhuoneeseen. Kun ne sieltäkin löysin, vietiin pehmikkeet seuraavana yönä eteiseen. Nykyään meillä on aika hyvä kompromissi asian suhteen ja Niki tyhjentää vain puolet pehmusteista laukun viereen ja Vallu saa nukkua niiden päällä.

Ostin Vallulle alennusmyynnistä kissojen nukkumape-

sän, jonka Vallu hyväksyi heti. Niki taas raahaa pesää ympäri huushollia Vallun kulkiessa perässä ihmettelemässä. Jos Vallu nukkuu pesässä niin se on luonnollisesti liian painava raahattavaksi, joten tarvittaessa se voidaan kyllä pomppia litteäksi.

Nikin varsinainen spesiaali on kylpyhuoneen ja vaatehuoneen mattojen siirto makuuhuoneeseen. Homman tekee kuitenkin huomattavasti vaikeammaksi se, että mattoja ei viedä ovesta vaan ujutetaan sen ali – elämässä on oltava haasteita! Kylpyhuoneen matolla se onnistuukin suhteellisen helposti, mutta vaatehuoneen matto on turhan paksu. Mattokauppioiden tulisi kehittää ”ovenaliujutusmattoja”, meiltä löytyy asiantuntija-apua ja konsultoinnista voidaan neuvotella.

Monesti olen miettinyt, että mitähän tapahtuisi, jos Niki olisi isompi? Siinä varmaan siirtyisi jo huonekalutkin! Kesän koittaessa sisustustouhut siirtyvät ulos; minulla on iso lasitettu terassi, jossa on sohva. Sohvan pehmusteet järjestellään säännöllisesti uusiksi ja varsin tärkeää näyttää olevan selkänojatyyynyjen kaataminen, sillä lopuksi voi ryömiä niiden alla nukkumaan.

On kivaa omistaa kissa/kissoja, mutta tosi jännää on asua sisustajakissan kanssa! Jokainen aamu on iso yllätys.

Teksti ja kuvat Kari Kupiainen

KONNANKOUKKUJA - Kissa omatoimimatalla

Kissa Konna (nimetty Petri Kontiolan mukaan) on koiraihmissen ensimmäinen kissa, hyvin arka, mustavalkoinen maatiaisrotunsa edustaja. Yhteiseloä oli takana 2,5 vuotta ilman sairauksia tai oireita, kunnes eräänä aamuna Konna ei osannut rauhoittua ruokalevolle, vaan kulki paikasta toiseen. Sitten se kävi hiekkalaatikolla, ja hetken päästä taas, ja taas. Kun se siirtyi pissimään tiskialtaaseen, koiraihminen viimein tajusi, että nyt on jotain vialla. Soitto eläinlääkäriin ja kutsu saapua paikalle päivystyspotilaana. Kissa pienellä huijauksella kuljetuskoppaan ja ovesta ulos. Pihassa kopan takalukitus petti, pohja repsahti auki ja kissa säntäsi talon taakse metsään. Apua! Paniikki!

Taas soitto eläinlääkäriin, ettemme pääse paikalle, koska potilas karkasi. Muutama hätäntynyt puhelu ja sitten loukkua hakemaan KKY:n toimitalta Raholasta. Loukku tonnikalaherkkuineen pansaan alle talon

päättyyn ja hiekkalaatikko lähistölle. Tuskallista odotusta ja tyhjää loukku seuraavana aamuna. Miten kipeä Konna pärjää metsässä, jossa vilisee ilveksiäkin? Kyyhöttääkö se jossain kivenkolossa tai puun alla, vai kulkeeko kivuissaan kauemmas?

Vinkki: kysy etsijäkoiraa! Soitto Vainu Etsijäkoirat -yhdistykseen. Sieltä luovattiin välittää tieto sairaasta ja arasta kissasta Etsijäkoiraliittoon, josta otettaisiin yhteyttä. Vielä samana iltana paikalle saapui koira ja ohjaaja. Koiran annettiin nuuhkaista nenäliinaa, joka oli ollut hajustumassa Konnan viltin sisällä. Koirakko kulki tiellä pihan ja metsän reunamilla. Koira ilmaisi, että kissa on metsässä talon takana, eikä ole kaukana. Lisäksi koira löysi pihasta kissankakkaa. Ja hiekkalaatikostaikin löytyi tassunjälkiä. Valtava helpotus! Konna oli hengissä ja lähellä. Nyt piti vain kärsivällisesti odottaa. Edes metsään ei ollut suositeltavaa

mennä kissaa huhuilemaan, ettei se paineistu. Jotain piti kuitenkin saada tehdä, joten riistakameran ostaminen oli seuraavaksi ohjelmassa. Kuusenhavuilla hyvin naamioitu loukku oli nyt talon takaseinällä suojassa katseilta ja sitä kohti suunnattiin kamera.

Neljäntenä karkupäivänä ensimmäinen näköhavainto: Konna istui oman ulkorakennuksen seinustalla aurin gonpaisteessa, mutta puikahti heti piiloon, kun sitä lähestyi. Se oli kuitenkin edelleen lähellä! Taas odottelua. Kolmeen päivään ei mitään havaintoja, eikä riistakameran kuvia. Menisikö aiemmin ulkokissan elämää viettänyt ja kerran jo loukutettu kissa enää loukkuun? Jos se nyt nauttikin elämästään? Missä se nukkui? Osasiko se enää hiirestä?

Vinkki: laita kissanminttua loukkuun! Se tuotti tulosta. Aamulla siellä naukui kissa, mutta vieras kissa! Riistakamera oli kuvannut yöllä loukun ympärillä liikkuneen eläimen, joka näytti enemmän supikoiralta, mutta kissa loukussa oli. Se oli syönyt ruokakupin tyhjäksi ja pääsi nyt vapauteen. Kissanminttulelunkin se taisi viedä mennessään, koska sitä ei loukusta löytynyt.

Loukku siirrettiin talon takaa liiterin seinustalle, ettei vieraan kissan haju häiritse. Päivällä naapuri soitti, että Konna oli istunut kivellä toisen naa-

purin saunan takana. Reviiri oli laajentunut, mutta kissa ei vielä kukaan ollut kovin kaukana.

Taas meni kaksi päivää ilman havaintoja. Joko oli aika heittää hyvästit Konnalle? Missä asti se jo oli?

Illalla loukkuun tarjolle savukalkkuna, kissanminttulelu ja runsaasti kissanminttusuihketta. Ja seuraavana aamuna riistakamera lähetti sarjan kuvia: Konna oli loukussa! Loukku varovasti kissoineen sisälle, pääty auki ja Konna vapaaksi olohuoneeseen. Kissa, joka ei ollut koskaan naukunut, vain pieniä kirahduksia päästellyt, naukui nyt pitkään ja hartaasti. Se oli kotona!

Laihtuneen ja väsyneen Konnan kaksi seuraavaa päivää meni syöden ja nukkuen, kehräten ja puskien. Kymmenen päivän vapaus ei ehkä ollutkaan niin ruusuista. Jotain Konnalle kuitenkin täytyi tapahtua sen metsässä ja pelloilla kulkiessa, sillä se on nyt sosialisempi, leikkisämpi ja osallistuvampi kuin ennen. Pissavaivakin, jota kystiitiksi epäiltiin, oli parantunut omatoimilomalla!

Koiraihmissen kissatietämys lisääntyi huimasti 10 päivän aikana. Ehkä kohta voi jo tituleerata itseään kissaihmiseksi.

Teksti ja kuvat Merja

KATTIA KANSSA

Villikissa vierelläni

Meillä viime syksy oli jälleen muutosten aikaa ja karavaani kulki ison kaupungin keskustaan kerrostaloon. Kaupunkielämä on lähtenyt käyntiin hyvin. Vanhan ulkotarhan puuttuminen tosin surettaa niin meitä kuin kissojakin. Lasitettu parveke toki korvaa jotain ja Heikki onkin tuttu näky nukkupussissaan siellä. Tai se, mitä kissaherrasta näkyy: joko neilikkapurkissa sojottavat etutassut tai pussista kurottavat korvat. Rennosti osaa ottaa hän. Ja tapani mukaan hävisin

ottelun työhuoneeni herruudesta täälläkin. Miten ihmeessä Heikki aina onnistuu luikertamaan asiakastuolini nukkumaan.

Virikkeitä kissapojille pitää täällä keksiä enemmän kuin ennen, ettei ala työpäivän aikana tulemaan tuhoja. Toki lintuja ja rusakoita voi tiirailia täälläkin. Meiltä löytyy myös ladattavaa kalaa ja kissanminttupalloa, mutta kaikista suosituin leikki on isännän pojille opettama 'Lataa vessanovi'.

Tunnetusti meillä ei kukaan pääse yksin vessaan, hännällinen musta seuraeläin on aina paikalla. Leikki menee niin, että yksi kissa on vessassa ja toinen ulkopuolella. Oven alle ujutetaan pahvinpaloja, joita sitten vuoron perään kiskotaan oven alitse puolelta toiselle. Leikki on kyllä laajentunut niinkin, että ovi pitää aina ladata vessasta tullessakin, Kassu ja Heikki on aina leikin tarpeessa ja etenkin Kassu kanniskelee mielellään saalistamia pahveja.

Pojat ovat laajentaneet osaamisaluettaan myös minun postiini. Tässä eräänä päivänä imuroidessani huomasin eteisen kuramaton alta pilkistävän valkoisen kirjekuoren kulman. Kuori oli avattu ja kätkeyty sitten maton alle. Ilmeisesti se oli alun perin nypitty välioiven alta posteljoonin tiputettua sen luukusta. Kirje oli osoitettu minul-

la eikä sitä ilmeisesti ollut pidetty tärkeänä, sillä sisällä oli vain kansainvälinen kela-kortti. Pisti miettimään, mitä pojat olisivat tehneet, jos kuoressa olisikin ollut uusi luottokortti.

Niilo on edelleen sitä mieltä, että kissan kuuluu asua huoneessa, jossa on pehmeä sänky. Siis minun sänky. Yöaikaan Niilo seikkailee olohuoneessa ja parvekkeellekin, mutta päivät pidättäytyy moisesta ja nukkuu vaatekaapissani. Tästä johtuen jouduin lukitsemaan vaatekaappini haalla. Niilo nimittäin teki vaatteistani mitä pehmeämpiä petejä ja aina piti putсата kaikki vaatteet teippiharjalla ennen käyttöä. Tähän tein stopin, ei enää päiväunia minun paitapinosani. Henkarikaapin ovi on edelleen auki ja Niilolla siellä oma peti päikkäreitä varten. Tämän Niilo on kelpuuttanut, yöt nukkuu edelleen reporankana minun päälläni, siis joka yö ja koko yön.

Vaikka kirjoittelenkin meidän kissoista hauskoja juttuja ja perheessä nauramme kaikennäköisille komelluksille, pitää aina muistaa, että kissa on villieläin. Kissa ei ole koskaan kesyntynyt koiran lailla ja sen silmissä välkkyä aina villin pedon välke. Tämän sain jälleen kerran huomata. Meillä Kassu on täysi mammanpoika sanan kaikessa merkityksessä. Kissaherra nukkuu aina minun kainalossani. Yhtenä yönä Kassu asettui nukkumaan suoraan minun käteni päälle. Kissaherran elopaino huitelee seitsemässä kilossa, joten ei mennyt kauaa, kun käteni puutui ja nykäisin Kassua takajaloista alemmas. En tiedä, pelästyikö kissa nukkuessaan vai päätikö näyttää minulle kaapin paikan, mutta joka tapauksessa herra upotti hampaansa syvälle kyynärvarteeni.

Purema ei näyttänyt pahalta vielä seuraavana päivänä, mutta sitten käsi turposi ja tulehdus iski oikein kunnolla. Seurasi kolme lääkärikäyntiä ja verikoetta. Tulehdusarvot hulpeat ja jymäkkä kahden antibiootin kuuri päälle. Nyt käsi jo kestää työntekoa, mutta arpi kyllä jää. (No, samassa rivissä on myös Mimmin hampaitten jäljet - siinä vasta oli topakka tyyppi, jos vielä meidän Mimmi-kissan muistatte.)

Kysäisin tällä viikolla Kassulta, että miten tämä oli aikonut korvata minulle törttöilynsä. Hetken mietittyään Kassu hyppäsi syliini ja painoi päänsä rintaani. Enempää en tarvitse.

Usein joudun surunsäveliä näihin kuulumisiimme myös lisäämään,

niin tälläkin kertaa. Viime vuoden lopulla jouduimme sanomaan hyvästit meidän matriarkka Lululle. ikä ja sairaus vaati veronsa. Niin paljon mahtui tuon pienen pyöreän kissan elämään. Lulu oli juonikas ja ärhäkkä, piti pojat kurissa rautaisella otteellaan ja osasin kiertyä syliin hyrisemään pehmeästi. Ikävä on suuri, mutta Lulu on jälleen yhdessä veljensä Masi Salmisen kanssa ja aivan varmasti virittelee kepposia Mimmin mukana.

Tässä tällä kertaa kuulumiset.

Terveisin Satu ja kolmen mustan kopla

Teksti ja kuvat Satu Halonen

KUNNALLISET LÖYTÖELÄIN- PAIKAT PIRKANMAALLA

KUNNAN- JA VALVONTAELÄINLÄÄKÄRIT

Pirkanmaalla

Ilmoita aina kadonneista tai löytyneistä kissoista kunnan löytöeläinpaikkaan!

Ilmoita huonosti hoidetut kissapopulaatiot valvontaeläinlääkärille!

Kiireelliset eläinsuojelutapaukset virka-ajan ulkopuolella poliisille.

Kissankulma Ry 044 344 3334 - Hämeenkyrö	Boondocks 040 515 2750 - Juupajoki - Kangasala - Nokia - Ylöjärvi - Lempäälä - Mänttä-Vilppula - Orivesi - Pirkkala - Pälkäne - Ruovesi - Tampere - Jämsä - Vesilahti
Kiikoisten löytöeläinpalvelu 050 353 7884 - Huittinen - Sastamala - Punkalaidun - Kokemäki	
Esko ja Minna Ylikujala 040 544 4720, 040 526 5328 - Parkano - Kihniö - Ikaalinen	Pieneläinhotelli Sinna 040 861 7482 - Akaa - Valkeakoski - Urjala
Riitta Mononen 050 362 9762 - Virrat	

Valvontaeläinlääkärit

Akaa ja Urjala Meri Määttä 040 569 2010	Valkeakoski, Pälkäne: Annastiina Turunen 040 133 6384
Tampere Otto Kivirauma 040 180 6191	Kangasala Heidi Koskenniemi 040 182 2419
Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA) Johanna Virtanen 050 437 9582 Senni Tiihonen 040 133 5785 ilmoitus myös sähköpostilla elainlaakarit@pirkkala.fi	Mänttä-Vilppula, Jämsä, Ruovesi, Virrat virka avoinna, 040 170 6433
Sastamala, Punkalaidun Kaisa Kormilainen 040 510 3352 AVIn valtuuttama eläinsuojeluvalvoja: Mira Ekholm-Martikainen 050 353 7884	Ikaalinen, Parkano, Kihniö Minna Giwa 040 138 2564
	Orivesi, Juupajoki: Emmi Vehola 040 508 6889

Kunnaneläinlääkärit

Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA) (03) 5652 4100 <small>soittoaika ark 8-9</small>	Ruovesi <small>soittoaika ark 8-9</small> Paula Lähteinen 040 506 8933
Ikaalinen <small>soittoaika ark 8-14</small> Kristiina Oksanen 044 7306 282	Punkalaidun <small>soittoaika ark 8-9</small> Leena Kouvo 0400 254 0005
Kangasala <small>soittoaika ark 8-15</small> Ari Sainio, Sanna Aaltonen 040 0236 405	Sastamala <small>soittoaika ark 8-9</small> Penita Pilve 040 6679 639
Kihniö <small>soittoaika ark 8-9</small> Leila Niinipuu 044 754 1417	Tampere <small>soittoaika ark 8-9</small> Jyrki Haapasalmi 040 806 4269
Mänttä-Vilppula <small>soittoaika ark 8-9</small> Pia Sarja 050 514 3353	Urjala <small>soittoaika ark 8-9.30</small> Jouko Jakala, Johanna Bäckström 040 178 9009
Orivesi <small>soittoaika ark 8-9</small> Tuija Setälä 040 023 9588	Valkeakoski <small>soittoaika ark 8-9</small> Niina Helenius 040 178 9007
Parkano <small>soittoaika ark 8-9</small> Krasimir Kirov 044 786 5363	Virrat <small>soittoaika ark 8-9</small> Outi Mattsson 044 715 1351

KIINTEÄT KERÄYSLIPPAAT PIRKANMAALLA

Pienikin lahjoitus pitää kissan tyytyväisenä ja terveenä. Jokainen lahjoitus on tärkeä.

Tarkista luettelosta lähin keräyslippaasi

Tampereella

- Bonker Moodcourt, Ratapihankatu
- Eläinklinikka Hakametsä
- Eläinlääkäri Inka-Mari Anttila, Rahola
- Eläinlääkäriasema Evidensia, Nekala
- Eläinlääkäriasema Reviiri, Pispalan valtatie
- Eläinystäväsi Lääkäri, Rahola
- Hervannan Eläinlääkärit
- Music Bar Amadeus, Tammela
- Luontokauppa, Alaranta
- Maukaste, Näsilinnankatu
- Minipanda, Linnainmaa CM

- Nem Agency, Sammonkatu
- Onnen Lemmikit
- Papa Don' t preach Tattoo, Sammonkatu
- Parturi-Kampaamo Timangi, Rahola
- Pirkanmaan Lemmikkitalo, Pispala
- Ravintola Telakka, Tullintori
- Ruohonjuuri, Hämeenkatu
- The Body Shop, Koskikeskus
- The Body Shop, Ratinan kauppakeskus
- Tampereen Ratsastuskeskus, Niihama
- Vastavirta-klubi, Pispala
- Raholan hautaus- ja kukkapalvelu
- Zoopet, Lielähti
- ja KKY:n toimitila, Rahola

Akaassa

- Toijalan eläinlääkäriasema Evidensia
- Canis Major
- Eläinlääkäriasema Ortopet

Nokialla

- Pirkan eläinlääkäri, Pirkkalaistori

Sastamalassa

- Eläinklinikka Viksu

Valkeakoskella

- Eläinlääkäri Matti Piironen

Kangasalla

- Musti ja Mirri

Pirkkalassa

- Oiva Eläinklinikka
- Hakasen leipomo-kahvila, Suupantori
- Peten Koiratarvike
- Lillvet

YHTEYSTIEDOT

Eläinsuojelu on meille vapaaehtoistyötä, joten emme aina ole tavoitettavissa. Jos et tavoita meitä puhelimitse, jätä tekstiviesti tai lähetä sähköpostia.

Hallitus:

hallitus@kky-ry.fi

Marko Kaitala, puheenjohtaja

hallitus@kky-ry.fi

p. 044 747 5500

Hanna Korhonen, sihteeri,
jäsenrekisteri, osoitteenmuutokset,
sirurekisteri
sihteeri@kky-ry.fi

Pinja Hakonen,
varapuheenjohtaja

Mari Mäkinen,
rahastonhoitaja

muut jäsenet: **Pyry Hopearuoho**,
Jenna Oivo

Sirurekisteri

Hanna Korhonen
sihteeri@kky-ry.fi

Laskutus

laskutus@kky-ry.fi

Jäsenlehti Katti-Matti

Virpi Koivula, päätoimittaja
kattimatti@kky-ry.fi

KY auttaa ja neuvoo kissa-
populaatio-ongelmissa.
Ota yhteyttä
populaatiot@kky-ry.fi

www.kky-ry.fi

www.facebook.com/kissojenkatastrofiyhdistys

Osoite Jurvalankatu 2 LT 2
33 300 TAMPERE

Y-tunnus 1757379-6

Muut yhteystiedot

Kissaneuvonta Terttu Kanervo

kanervo@gmail.com
p. 050 368 8019
Auttaa erilaisissa kissa-aiheisissa
kysymyksissä ja ongelmissa.

Apua populaatioihin:

Loukutustiimi

040 962 6061 (Susanna)

Loukkujen lainaus:

Marko Kaitala,
p. 045 224 2635

Lipaskeräyslupamme numero on RA/2019/1078 (Sisä-Suomen poliisilaitos).

KYSY KERÄYSLIPASTA YRITYKSEESI hallitus@kky-ry.fi

Posti Green

TUE TYÖTÄMME VAIKEIDEN AIKOJEN YLI

Nopeimmin autat laittamalla avustuksesi suoraan tilille
FI93 5730 0820 3289 34 viite 2422 tai käyttämällä MobilePay-numeroa
67708.

Helppo tapa lahjoittaa on puhelinlahjoitus:
Voit lähettää tekstiviestin **KKY5, KKY10** tai **KKY20** numeroon **16155**.

Voit soittaa numeroon **0600 04665** (lahjoitus 5€), numeroon **0600 04675**
(lahjoitus 10€) tai numeroon **0600 04685** (lahjoitus 20€)

Kiinteistä keräyslippaista löydät listan tästä lehdestä.
Keräyslupamme numero on RA/2019/1078 (29.11.2019), myöntäjä
Sisä-Suomen poliisilaitos

**PIENISTÄ PUROISTA MUODOSTUU SUURI JOKI!
KIITOS AVUSTASII!**